

A telephely engedélyes rendeletben lévő bejelentésre kötelezett tevékenységeket párhuzamba lehet állítani a Hulladék Keretirányelvben (2008/98/EK, továbbiakban HKI) alkalmazott jogtechnikával, vagyis hogy hogyan engedi meg a HKI, hogy valamely tevékenységet kivegyen egy tagállam az engedélyezett tevékenységek alól. A javaslat lényege az, hogy valami hasonlót kellene alkalmazni a telephely bejelentésre kötelezettek esetén is, biztosítva ezzel azt, hogy azért mégis meghatározásra kerüljenek a környezetvédelmi szempontok.

A HKI technikája a következő:

A HKI 23. cikke felsorolja az engedély minimális tartalmát. Ez állítható párhuzamba a telephely engedéllyel.

De a 24. cikk szerint ez alól **mentességet lehet kapni** bizonyos tevékenységekre vonatkozóan. A 25. cikk megmondja, hogy ebben az esetben hogyan kell eljárni. „...meg kell határozni minden egyes tevékenységtípussal kapcsolatban a mentesség hatálya alá tartozó hulladék típusait és mennyiségeit meghatározó általános szabályokat és az alkalmazandó kezelési módszert”.

Ez a bejelentésre kötelezett telephely esetén kb. annyit jelenthet, hogy a tevékenységnek nincs jelentős környezeti kibocsátása (levegőszennyezés, szennyvíz, zaj, hulladék stb.), például egy háztartáshoz képest mérve nincs annál nagyobb kibocsátása, de ezt számszerű értékekkel is meg lehet határozni. Vagyis ezeket eleve ki lehet venni az engedélyezésből.

A HKI 26. cikk további tevékenységek engedély alóli kivételét is megengedi [**a.)** és **b.)** pontok, illetve a **c.)**-ben azokat sorolja föl újra, akiknek a 24. cikk értelmében **mentességet** adhat a tagállam]. Ezekre azt mondja, hogy nyilvántartásba kell őket venni. A bejelentési kötelezettség és a nyilvántartásba vételi kötelezettség elviekben abban különbözik, hogy a bejelentési kötelezettségkor a tevékenységet már a bejelentés pillanatában megkezdheti, a nyilvántartásba vételnél csak akkor, ha a nyilvántartásba vétel megtörtént.

A HKI a nyilvántartásba vételt alkalmazza. Ebből a szempontból a magyar hulladék törvény csak a kereskedőket és a közvetítőket tette ebbe a kategóriába [b) pont].

A nyilvántartásba veendők közül a c.) ponthoz már a 25. cikkben előírta a mentesség feltételeit. Az a.) és b.) pontban felsoroltakra pedig A 27. cikk (4)-ben azt mondja, hogy a 26. cikk a.) és b.) pontban felsorolt esetekre minimumkövetelményeket, előírásokat kell elfogadni, amely a (3) bekezdésben felsoroltaknak kell, hogy megfeleljen:

„(3) Az említett minimumkövetelmények:

a) megjegyzés: „ne legyen lényeges környezeti kibocsátása”

b) megjegyzés: „az emberi egészség és környezet védelme”

c) figyelembe kell venniük az elérhető legjobb technikákat; megjegyzés: ez nem – föltétlenül – releváns

Összefoglalva:

A HKI szerint akkor lehet kivenni valakit az engedélyezés alól, ha számára jogszabály (vagy a minimum követelményekkel) meghatározott feltételekkel megmondja, hogy milyen körülmények között végezheti a bejelentő, engedélykérő a tevékenységét. A telephellyel kapcsolatban ez a minimum feltétel az lehet, hogy a telephely kibocsátását levegőszennyezés,

szennyvíz, zaj, hulladék stb. szempontjából maximalizálja a jogszabály, és biztosítja, hogy a tevékenység az emberi egészség veszélyeztetése, a környezet károsítása nélkül történjen.

Ezt a HKI a 13. cikkben így fogalmazza meg:

„A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a hulladékgazdálkodás az emberi egészség veszélyeztetése, a környezet károsítása nélkül történjen,

és különösen:

- a) ne jelentsen kockázatot a vízre, a levegőre, a talajra, a növény- vagy állatvilágra;
- b) ne okozzon kellemetlen zajt vagy szagot; és
- c) ne befolyásolja hátrányosan a tájat vagy a különleges érdeklődésre számot tartó helyeket.”